

LA TIPOGRAFIA CATALANA

Ahir saludàvem el gran fet—més transcendental i més profund que unes eleccions—d'haver arribat el llenguatge català modern a un moment de maduresa. Avui parlarem d'un aspecte de la nostra producció bibliogràfica que, fins a un cert punt, contraresta la victoriosa ascensió de l'idioma. Aquest aspecte és el de la tipografia.

L'idioma català està ja format en els bons escriptors d'avui. Però a aquest avenç literari no correspon una suficient coïncidència de l'ortografia, del lèxic, de la morfologia i de la sintaxi per part de les nostres impremtes. Hi ha molt pocs tipògrafs i correctors que tinguin, en aquestes matèries, la necessària preparació. Que no estiguin molt forts en les qüestions de lèxic, de morfologia i de sintaxi, s'explica. D'altra part això és, primer de tot, feina dels escriptors. Però l'ortografia, almenys l'ortografia, haurien de saber-la bé els tipògrafs i correctors que intervingen en la confecció de llibres, periòdics, revistes i tota mena d'impressos catalans.

El cas de l'ortografia és tal, que a estones n'hi ha per desesperar-se, i comprenem que alguna vegada Pompeu Fabra es despacit. Al cap d'alguns anys de l'establiment de la nova ortografia, i a despit de l'existència del Diccionari ortogràfic de l'Institut d'Estudis Catalans, que dona els problemes resolts, són raríssims els que la posseeixen bé. I cal dir que hom no pot ésser massa sever amb els tipògrafs quan periòdics i escriptors de vàlua i de pretensions donen un exemple deplorable d'incorrecció i de negligència.

Tot això té, sense dubte, atenuants. Amb el temps, la millora ha d'anar venint naturalment. Però seria un gran bé l'apressar-la. Si de les nostres tipografies sortissin habitualment ben escrits els impresos en llengua catalana, la difusió de la bona ortografia i de la bona sintaxi seria molt més ràpida. Els textos catalans mal escrits, no solament són en si mateixos una letgesa, ans encara tenen la trista influència dels exemples dolents. Com és possible que la generalitat dels lectors catalans escriguin bé la llengua materna, si a cada moment els vénen sota els ulls textos d'un català incorrecte i matusser? Els autors i impressors que publiquen aquests textos fan una mala obra. Sabotegen els progressos populars del llenguatge català.

Aquest mal té remei? Nosaltres creiem que en té, en gran part almenys. Al nostre entendre, pot trobar-se un remei eficaç en l'avenç d'uns quants impressors per tal de constituir en les respectives impremtes una secció dedicada exclusivament o principalment als treballs en català. Aquesta secció hauria d'estar formada a base d'operaris i correctors seleccionats, que haurien de tenir una major retribució, la qual seria la merescuda recompensa a llur talent i a llur bona voluntat. Aquestes coses esdevindrien inútils més endavant. Però per ara—i ens sembla que per molt temps encara—prestaríem excel·lents serveis.

Hi hauria d'haver a Barcelona sis o vuit impremtes, pel cap més baix, que poguessin deixar ben deixats, ortogràficament, els treballs en llengua catalana, tal com feu "L'Avenç". I aleshores, havent-hi impremtes de tota confiança per al català, amb bons tipògrafs i correctors, les feines d'impressió en la nostra parla es concentrarien en aquestes impremtes. I quan sortís algun treball barroer, el seu caràcter d'excepció i les seves tares de letgesa el deixarien en ridícul.

Algú dirà, potser, que així els treballs en català sortirien més cars. Ho dubtem. El temps que es perd a les impremtes corrent proves "brutes", com diuen els tipògrafs, val més, moltes vegades, que la diferència de sou que hi pugui haver a favor dels linotipistes, calixistes i correctors idonis. Afegirem que ja avui la feina tipogràfica en català s'acostuma a cobrar més cara.

Diem el que diem, no pas per perjudicar ni per molestar ningú, sinó per veure si entre tots—autors, editors i impressors—trobem un remei pràctic. És un cas de consciència el no permetre que la nostra bella llengua vagi tan sovint, per culpa d'uns o altres, amb la cara bruta i els cabells despentinats.

La política

UN ARTICLE DE "LA CORRESPONDENCIA MILITAR"

Extraiem els següents paràgrafs d'un recent article del caracteritzat diari madrileny "La Correspondencia Militar":

"En públic se trata poco de política. En privado es tema preferente de comentarios, más de lo que fué antes de constituirse el actual Directorio militar. Ante este fenómeno innegable, es posible que muchos experimenten sincera satisfacción, y aún afirman que por ese camino vamos bien, y que exclaman, además: "gracias a Dios que la política se ha hundido y que han sido sepultados los políticos". Nosotros, procediendo sinceramente, declaramos nuestra disconformidad con los que así piensan y argumentan...

Así colocados, nosotros sostenemos que no es conveniente al bien público ni al noble anhelo de engrandecimiento y de tranquilidad de la nación, que habiéndose más que nunca de política en la tertulia casera, en la del café y del casino, en la intimidad de la vida, en fin, se manosee poco el tema en público. Eso favorece la posible existencia de equívocos que—más tarde o más temprano—pueden dañar el interés del país, y que, de existir, pudieran tener también en el porvenir más transcendencia de la que a primera vista parece...

¿Qué implica el silencio público de ahora, con respecto a la política? ¿Indiferencia? Creemos que no. ¿Temor? ¿Que no se pueda expresar con la necesaria libertad de acción el pensamiento? De ninguna impresión la mayoría de las gentes puede ser que contesten afirmativamente esta pregunta; pero si se reflexiona un poco se caerá en la cuenta que muchos de los que piden "libertad de acción para ha-

blar o escribir", lo que pretenden es poner en acción trampas de viejo cuño, porque "de política" se ha escrito y se escribe—si no con frecuencia, en bastantes casos que pueden citarse—y los trabajos dedicados a la publicidad lo han conseguido. Ahora bien, seamos justos: los gobernantes de hoy deben "abrir más la mano", permitir una mayor amplitud que la consentida hasta ahora, que ello no envuelve, créanos, peligro alguno."

LES MANIFESTACIONS DEL SENYOR CAMBO NO EREN EXACTES.

"La Veu de Catalunya" d'ahir publicava la següent rectificació:

"El nostre il·lustre amic, En Francesc Cambó, ens prega de desmentir, terminantment, les manifestacions i propòsits que li atribueix "El Noticiario Universal" i que han recollit altres diaris. "La persona muy allegada al senyor Cambó" que ha fet les revelacions, ha abusat del crèdit que li ha donat "El Noticiario". El nostre amic aprofita l'ocasió per negar tota autenticitat a unes declaracions que fa pocs dies li atribuïren uns diaris de Madrid, i ens demana que fem constar, per endavant, la inexactitud de tota manifestació d'ordre polític que d'agut endavant se li pugui atribuir, mentre no vingui avalada per la seva signatura"

GRAN BRETANYA

El primer lord de l'almirallat, àrbitre en la qüestió minera

Londres, 9. — Davant l'amenaça de vaga general per part dels miners, el Govern britànic ha nomenat Mr. Bridgeman, primer lord de l'almirallat mit-

POTS DAM

Berlín, Juliol.

La primera vegada que vaig veure Potsdam, fou d'arribada a Alemanya, amb la vista plena de palaus i jardins italians i amb el gust dels macarrons a la boca. Tornant d'Itàlia, tot resulta de poca qualitat. Els nostres monuments mateixos, les nostres coses antigues resalten, tornant d'Itàlia, coses de pilans. Això no vol pas dir que no siguin aquestes coses i aquests monuments els que—per ésser nostres—ens estimem més. Alemanya, a la llum de la comparació italiana, presenta un aspecte de país pobre i atregit, i té la impressió que compareu un tros d'or amb un tros de carbó. Potsdam només hi ha una cosa a Europa que guanya, quan hom ho compara: Versalles.

Hom diu que Potsdam és el Versalles alemany i hom fa comparacions que ni val la pena de prendre en consideració, de tan extemporànies i exagerades. Potsdam és un palanet rocoso, d'un gust moribund i afatigat, no pas més gran que el Gran Trianon. Els jardins són nobles com tots els jardins, i els arbres vells i al·lorsos; però tot resulta esquifit, curt i tronadet. La vila de Potsdam és una vila alemanya d'aire provincianíssim, habitada per militars i funcionaris retirats, que es passen enveient com quan cobraven el sou íntegre. Els ciutadans de Potsdam que no han servit ni serveixen l'Estat, es permeten el luxe de professar el socialisme més oncs. Potsdam és una de les vil·les vermelles d'Alemanya, i el pobre Karl Liebknecht, abans de caure assassinat als carrers de Berlín, era diputat per Potsdam inevitable. Abans de la guerra, Potsdam tenia prop de cinquanta mil habitants, vint mil homes de guarnició i era la segona residència imperial. No és pas estrany que fos un focar de socialisme i de revolució.

Tot hom sap que Potsdam va lligat inseparablement a Frederic el Gran, l'emperador que tocava la flauta i feia sonets en francès sota la direcció de Voltaire, després d'haver, de jove, desertat dels exèrcits del seu pare i emperador. En aquella època era un focar de cultura, i Voltaire hi vivia fet un príncep, menjat i begut esplèndidament. Fa estrany d'imaginar que aquell home de tant esperit pogués romandre tant de temps aixoplugat en aquest recó inhòspit i sinistre de Prússia. I és així. Us ensenyan la cambra de Voltaire, que està intacta i situada a l'ala oest del palau, al costat del menjador, on hi ha encara la taula rodona que servia per als àpats del rei i als seus amics. En aquesta taula, el més gran escriptor francès engegava les singladures de la seva llengua de serp i feia la seva ironia, encara avui enlluernadora i sorprenent. Frederic el Gran l'escollia com un habuú i semblava que tenia les orelles dures. Era el temps en què la gent que tenia alguna cosa per dir ho podia fer impunement, i encara gràcies.

A l'ala est del palau—que s'anomena en francès "Sans Souci"—hi ha les habitacions de l'emperador, la gran biblioteca amb una estàtua antiga d'Homèr, i la sala de concerts. En aquesta sala, Frederic el Gran reunia els senyors, senyores i senyoretes de la cort, i els donava uns excel·lents concerts de flauta que eren molt celebrats. En aquella època la persona que havia pogut arribar a veure l'emperador amb la flauta a la boca tenia una consideració social considerable.

Entre patrons i obrers. El Govern ha concedit plens poders a Bridgeman i al mariscal de Trenchard per solucionar el conflicte. —Radio.

EL DEBAT SOBRE LA NACIONALITZACIÓ DE LES MINES

Londres, 9. — A la Cambra dels Comuns s'ha ajeunat el debat relatiu a la nacionalització de les mines. —Havass.

AUGMENTEN ELS SENSES

Londres, 9. — Segons les estadístiques oficials, el nombre d'obres sense treball s'eleva a 1.864.300, o sigui 4.633 més que en la setmana anterior i 294.856 més que en la mateixa època de l'any propassat. —Radio.

FEINA

Londres, 9. — Segons les estadístiques oficials, el nombre d'obres sense treball s'eleva a 1.864.300, o sigui 4.633 més que en la setmana anterior i 294.856 més que en la mateixa època de l'any propassat. —Radio.

LA CAMBRA FRANCESA

El debat sobre els crèdits per al Marroc

Paris, 9. — En la sessió d'aquesta tarda la Cambra de diputats ha abordat la qüestió dels crèdits del Marroc. El president del Consell puja immediatament a la tribuna amb l'objecte de desmentir rotundament la notícia publicada per alguns periòdics del matí, segons la qual les forces rifinyes havien aconseguit apoderar-se de Taza. Després fa ús de la paraula el diputat comunista Cachin. Expressa el temor que els crèdits per al Marroc seran en molt arrabassats i que aniran a fondre's amb els mils de milions que ja han estat despesos per al Rif. Cachin diu que manté i mantindrà el programa del seu partit, que és el d'obtenir una pau amb Abd-el-Krim. Després, al·lucinant durement l'Estat Major francès i dirigeix frases de tal calibre que a la Cambra es produeix un gran esclatol. Restablert l'ordre, fa ús de la paraula Fabry, el qual diu que li sembla molt bé la pau amb Abd-el-Krim, però que abans d'arribar-hi es precis realitzar operacions militars que deixin a bon lloc el nom de França. Després l'orador condemna enèrgicament els maneigs dels comunistes i diu que constitueix un veritable delictes contra la pàtria el voler organitzar en temps de guerra una vaga general, com la que ara es proposen els comunistes portar a cap. —Radio.

Paris, 9. — El senyor Fauré, diputat socialista, censura el Govern per no haver consultat el país sobre l'oportunitat de les operacions militars al Marroc. El senyor Painlevé li contesta que Abd el Krim no consultà França quan envai el Uerga. Per haver-se pronunciat durant el debat el nom del senyor Perignon, autor de la carta dirigida a un nebot del mariscal Lyautey, que anà a parlar a mans del diputat comunista senyor Doriot, qui, com es recorda, en donà lectura a la Cambra dels Diputats, després de publicada en alguns periòdics, el senyor Rainaldi protesta que s'hagi nomenat el senyor Perignon per a un altre càrrec al Marroc. El senyor Cornabi, comunista, pregunta al senyor Painlevé si durant el seu viatge al Marroc es féu oriar per aquesta Premsa de la qual parlà Perignon. El senyor Painlevé, indignat, rebutja semblant insinuació. El diputat per Oran, senyor Roux, explica el veritable caràcter de la guerra rifinyen, i diu que el cap d'aquesta, Abd-el-Krim, no passa d'ésser un senyal rebel de l'autoritat del Soldà. L'orador diu que els rifenys acudeixen tots els anys a Orània amb motiu de la sega, però que aquest any hi han acudit en major nombre, i acabada la recolecció han sol·licitat autorització per romandre-hi, amb l'objecte d'escapolir-se de la guerra que fa Abd-el-Krim. El senyor Roux afegeix que aquest any ha estat tan gran el nombre dels que s'han acollit a aquest procediment que Abd-el-Krim ha tingut d'adoptar mesures per impedir que continué l'exòde. Araba dient: "Ja que Abd-el-Krim no ha estat prou sensat per sol·licitar l'aman", França ha de demostrar-li que té força suficient per imposar l'arbitratge a l'home. El senyor Guillaumon, radical-socialista i que presideix la comissió d'afers del Marroc, per la comissió de l'exèrcit de la Cambra de Diputats, fa grans elogis de la tasca realitzada per França al Marroc. Després ha dit: Les nostres impressions són les següents: S'ha de procedir enèrgicament i ràpidament si voleu m'apressar la pau. El senyor Guillaumon està convençut que França acabarà per imposar les seves idees civilitzadores al Marroc, malgrat de les dificultats amb què comptarà en l'actualitat. A patió del senyor Painlevé la Cambra ha acordat continuar aquesta discussió en sessió nocturna. —Havass.

ES REPREN LA SESSIÓ

Paris, 9. — La sessió de la Cambra s'ha reprès a un quart de deu d'aquesta nit.

EL CAVALL I LA ESCLAVITUD

EN LES FOSCORS DE L'ANY MIL

No sempre els treballs d'erudició i recerca donen l'únic resultat d'un passatemps honestíssim. L'estudi minuciós i directe de fets, adhuc en aparència els més banals, pot dur amb sorpresa, l'explicació de les revolucions que sacsegen ja història humana. Vet ací l'exemple del comandant Lefebvre des Nouettes.

Aquest comandant francès, negligint els jocs d'atzar i les danses de cabaret, estima amb passió el noble animal, fidel company seu a la ciutat i a la guerra. Barrejant això amb un cert dilettantisme arqueològic i amb la coneixença de les llengües clàssiques, el comandant Lefebvre des Nouettes ha reunit i classificat amb paciència escriptura totes els documents gràfics i literaris que l'antiquitat i l'edat mitjana ens han tramés, on és qüestió de cavalls per muntura i per roses.

La conclusió trèta de l'estudi d'aquest document és que dos sistemes d'atlatge existien a l'antiquitat, sense que hi hagi infiltracions d'una a l'altra de les zones que, respectivament, cobreixen: un a l'extrem orient, que per simplificar en direm xinès, i un altre de comú a tots els pobles indoeuropeus, semítics, etc., que en direm clàssic. No hi ha absolutament cap diferència entre el sistema d'euganar els cavalls a Egipte, Assíria, Pèrsia, Grècia, Roma, Germania, etc., de la més remota antiguitat fins a darrers d'any 1000. L'atlatge clàssic és caracteritzat per tres caràcters: de collar, de ferradura i de posició en llança. Aquesta dona per conseqüència que no poden sumar-se indefinidament els esforços de diferents individus; la manca de ferradura, que l'esforç de cadascun no pot ésser molt continuat; la manca de collar, revoltant, damunt els homòptils, facilita que l'animal posi en exercici totes les seves forces, el sistema clàssic d'enganyar els cavalls amb una simple corbata al coll carregant la resistència damunt l'espatlla, permet només un esforç mínim i amenaça escanyar el cavall. No és per una rutina artística que en totes les representacions antigues d'atlatges apareixen els cavalls com encabritats, amb el coll estirat enlaire: és per una necessitat fisiològica.

Xenofont i el Còdex Theodosianus (de "Cursu publico") coincideixen, a molts segles de distància, en fixar el pes arrosegat per un atlatge de dos cavalls o 400 quilos. Que aquesta càrrega era la màxima, traspassada la qual riscava la vida dels cavalls, ho demostra la pena severíssima imposada pel "Còdex" al colter que fa ultrapassos. Ara, si considerem que els esforços de diversos parells de cavalls no eren pràcticament sumables, ni en una formació de llança (impracticada) ni en la línia del primer; i que, per altra banda, l'esforç dels bous sense ferrar no era pas superior al dels cavalls, arribem a la conclusió que "cap pes major de 400 quilos no era desplaçat per la força animal".

Què vol dir això? Que les grans construccions, orgull de l'Àsia i de la Mediterrània, exigien l'esforç de milers d'homes—de milers d'esclaus—. La màquina humana era indispensable, en proporcions tan gegantines o violentes que el treball

Les tribunes estan plenes a vessar. —Radio. Paris, 9. — El senyor Brunet, socialista, declara que ell i els seus amics votaran els crèdits demanats per donar al Govern el mitjà de negociar sobre un terreny ferm per a la defensa de la civilització que França representa al Marroc. El senyor Candace, republicà socialista, diputat de la Guadalupe, declara que votará igualment els crèdits de referència, perquè està convençut que el Govern no perseguirà al Marroc una política d'opressió i d'imperialisme. El senyor Renaud, socialista, invita el Govern a anar tan lluny com sigui possible en les conferències a propòsit de les negociacions amb Abd el Krim. Seguidament puja a la tribuna el senyor Painlevé, el qual protesta contra les informacions que han acusat al Govern d'haver col·locat a l'Alt comandament sota una tàctica que el llera als cops d'Abd el Krim, sense poder tornar-los-hi. Protesta també contra la censura feta a França d'haver provocat a Abd el Krim pel fet d'aver pres França precaucions. Enumera les mesures adoptades per

donar a l'Exèrcit el material més perfeccionat. Parla del nomenament del general Naulin i diu: Nosaltres hem cercat els millors mitjans de defensar els interessos de França, sense cap segona idea política. Pasant a la qüestió de les negociacions amb Espanya per establir les condicions de pau, el President del Consell es dedica de la cordialitat que ha menat en aquestes negociacions i afegeix que donaran felicitats resultats dins de pocs dies. Cal que el món sencer sapiga, com sap la nació francesa, que França en aquests moments no persegueix altre objecte que rebutjar l'agressió i restablir una pau justa amb els seus, sense cap idea de dominació.—Havass.

El senyor Painlevé declara que França no tracta de colonitzar un territori on no hi ha dominar un poble acostumat des de fa segles a la seva independència. França cerca un "modus vivendi" que permeti a francesos, espanyols i rifenys col·laborar pacíficament; però és precis que la pau quedi assegurada a la zona on França té la més alta (Segueix a la pàgina 5)

PALL MALL CINEMA

EL FRACAS DE SHERLOCK-HOLMES

Com aquells temps en què, per un atzar o per un error providencial s'estrena una pel·lícula feta a la península, es torna a parlar a la Premsa de la tan debatuda qüestió de les pel·lícules fetes a la península. Es que hi ha projectes? És que hi ha esperances? És, sens dubte, l'instint. I nosaltres, per què no ens aprofitem també?

El senyor Romà Solà publicà en un diari de la nit un article que hauria pogut servir qualquevol matí d'aquests en el nostre.

El senyor Romà Solà és un home fícal en el negoci cinematogràfic i creu que tot és qüestió de capitals. Però per dir-ho, diu que la Premsa diu que ella ha dit moltes de coses en aquest sentit, que si es recopilassin farien un llibre.

En aquest cas, el que caldria fer a la Premsa seria el llibre, i tot el que no sigui això, és, naturalment, divagar.

Ara bé: què afegeix la Premsa?

La Premsa diu que hi ha de tot: materials, afició, entusiasme, i que només manquen artistes i iniciatives. Per la seva part, el senyor Solà troba que el que manca són capitals que es vulguin exposar, i nosaltres afegim que es vulguin exposar a la fallida. La Premsa troba que el que cal és propaganda en sentit moral, una propaganda de cultura com l'ha tinguda el teatre, com la té el llibre, com la té la música.

Confessem que tot això fa molt bonic, però confessem també que no ho acabem d'entendre. Quina és la propaganda de cultura que ha tingut el teatre a la bona època del teatre? Sens dubte, un bon teatre. I així les altres coses, quan són serioses.

Però fins ara no hem dit més que el que deien els altres, i algú podria creure que no tenim res per dir, personalment almenys.

Trobem molt bé el que el senyor Solà diu, que aquí no es volen exposar capitals, però creiem que això és perquè els capitalistes no tenen fe en la gent d'aquí quan veuen el que en aquest ram han fet. Els capitalistes i els capitalistes, que solen anar junts, necessiten, per exposar-se a perdre, uns grans guanys i uns grans probabilitats de guanyar.

Això ho sap tothom, i sobre tot els timadors, que són de la gent que saben més psicologia. Es veu massa clar que la producció cinematogràfica és aquí un mal negoci; caldrà un mínim de probabilitats d'èxit, i aquest no hi és. Estem temptats de creure que fins ara els que han perdut els diners en el cinema, o són gent molt caritatosa (ho creem, perquè ara ja no ho poden ésser) o bé són gent molt limitada.

El remei no serà pas que es faci més capital en aquest pou, que no té fons, ni tampoc, sembla que es vulgui insinuar per part de la Premsa, que el capital es tiri al pou de la propaganda. El públic ha donat respostes molt categòriques a aquests excessos de publicitat, que no es poden fer si no és a base d'alguna realització anterior, evidentment, sòlida. Així, per exemple, els americans, podien fer passar pel·lícules de moltes pel·lícules, però no pas a l'indústria. La falla del Hop i el posterior fracàs d'èsser present a tots els espectacles que volen fer un negoci seriós.

Si el Hop no és cert a la primera vegada, és inútil que s'escaïni.

La culpa de tot això no és dels capitals solament; és dels que fan els arguments, és dels directes, és dels actors. La culpa és aquesta crisi d'imaginació per part de tots ells i de tots nosaltres, que fa que els arguments, els gestos i les disposicions escèniques siguin pobres, aixerepats, sense suc ni lleme, perquè cap d'ells té la suficient agilitat i joventut als músculs de l'esperit.

Es el mateix que succeeix en la novel·la i en el teatre. La nostra imaginació, quan n'hi ha, és col·lapsada; en perspectiva veiem el final de l'any; no hi ha cançons, ni cants de sac, ni directes, ni indirectes, ni quatre, ni tres, tan sols, cançons; tot ha d'anar com una seda perquè si no l'autor (i l'actor) perdrien el fil i no se sabrien trobar. Quan hem volgut ésser profunds, hem fet una mena de pou artístic perquè hom sap que un metre que camini és un metre de profunditat, però ningú no vol perdre's en les catacumbes que mai saben, ni veure, ni ésser, ni altres (lectors, escriptors) a quin nivell us troben sota terra, o sota la mar.

I quan hem volgut ésser superficials hem optat per aquella carretera tan dreta que al final hi ha el poble, que el veiem a tocar i mai més no hi arribem, en comptes de seguir els camins entre camps i boscos, arribar més i pujar muntanyes, i trobar-vos, quan us penseu ésser a cent llegües de tota terra

William S. Hart parla de les dues pistoles del seu fill

I el seu fill no té encara tres anys

Caldrà, potser, una explicació: o si no, a veure, qui coneix el senyor Two Gun Bill Hart?

Es clar, com que el lector ha vist el retrat, ja sap de què va: el senyor Two Gun Bill Hart (Dues pistoles Bill Hart) és el popular William S. Hart tan conegut com l'home dels trets i les patacades. Però no és dels

extradinaris que mai s'hagi vist, i no ho és pas perquè jo soc el seu pare — cada cop que el treuen a passeig la gent s'atura per veure'l, de tan bufó i simpàtic. El 6 de setembre farà tres anys. Figureu-vos, quan tenia només un any mesurava 35 polzades (88,90 cm.) i pesava vint-i-nou llibres (Moures angleses de setze unces).

Va en camí d'ésser com el seu pare quan sigui gran — continua William S. Hart.

Però què és això de les dues pistoles? Evidentment, és un present extraordinari, per més extraordinari que sigui el meu.

Per fer-les — diu Hart — trigarem quatre mesos, són dos Colts del calibre .45, amb les culatres de perles i incrustacions d'or i argent fent dibuixos i el seu nom, Bill Hart, Jr. Costen vuit cents de dolars. No diu el preu per fer-me veure, només perquè veieu quines formidables pistoles són.

Està molt orgullós amb elles quan sigui gran. Són de la classe de pistoles que es veien antigament per la frontera, que no estaven mai molt de temps en les mateixes mans, ja que eren el premi destinat al campió de tir de la setmana. I en aquelles pistoles hi havia quelcom més que or, argent i perles. Hi havia la devoció d'aquells homes que les contemplaven com si fossin una reliquia.

D'aquesta manera — digueren a William S. Hart — cal esperar que el vostre noi tirará dret quan sigui gran.

"Ja ho crec!" — contesta orgullósament. — Si veiéssim la manera com em mira, així de reüll!"

I el famós bandí de la pantalla omple la mirada del seu fill. "Tindrà un tret segur! Els seus ulls són aguts i vius."

Resulta més emocionant aquest amor de Bill Hart pel seu fill, que no el coneix, pel fet que, la separació de l'actor i la seva muller, que té la custòdia de l'infant, fa que el pare no el pugui veure més que rars vegades. I Bill estima les criatures amb bogeria; el seu i els altres.

Però amb tot, encara que algunes vegades l'hàgim vist vestit de frac o smoking i no hi faci cap mal paper, es veu clarament que Bill Hart ha nascut

per a l'Oest i els seus costums. El present fet al seu fill ho demostra clarament. Però... i si és un present simbòlic? Les pistoles de William Hart li han guanyat la seva actual fortuna. Aleshores, i com que la fortuna de Hart guanyada amb les pistoles no ho ha pas estat considerant aquestes eines com instruments d'assassinat, més que an'apariència, venen a resultar semblants aquestes estrones a les que, per exemple, podria fer el senyor Citroën a un seu fill d'una fàbrica d'automòbils, i ningú hi tindria res a dir, a no ésser els atropellats.

En l'entreviu en la qual Bill Hart parlava del seu fill — un entrevist que uns periodistes americans li havien volgut fer per fer-lo parlar d'ell, durant el viatge que el gran actor fa a Nova York, hi havia un que es creia amb eina suficient per llegir el caràcter i esdevinidor de les persones pels bonyes del cap i altres coses semblants i, com que semblava que no hi havia manera de fer-lo parlar d'ell, posà les mans sobre el cap ja gris de l'actor i començà de llegir-li la planeta.

"Es impossible de dominar aquest home; cal deixar-lo fer. Es gastador com un mariner embriac. Té un cor i uns pulmons que el poden fer sortir de qualsevol malaltia. Probablement viurà fins els quaranta cinc. Molt sensible."

"I en qüestió de dones, com estic?" — preguntà Bill.

Deixeu-me veure la mà — digué Fred King l'analista — i examinant les línies digué: "Si us agraden les dones i us casareu encara dues o tres vegades. "Hurrah!", cridà Bill. "Així, no soc massa vell per esperar?"

Bona intuïció, continuà l'analista, tornant a palpar-li els bonyes del cap. "I el vostre primer judici sobre la gent és segur. Quan reflexioneu el canvi; però us hauríeu d'aconteixar amb la primera impressió. Teniu un bon cap per als negocis."

Es per això que era a Nova York. Ha signat un contracte amb la United Artists per impressionar dues pel·lícules. La primera serà "Tumbleweed", de Hal Everts; l'altra no ha estat determinada encara. Bill està impacient per tornar a l'Oest, a l'estudi, car l'entusiasme les

La setmana passada...

La setmana passada, sota la fotografia que publicàvem... Però preguem al lector que vulgui ésser-ho del pen corresponent al figuri a dues columnes.

LA SORPRESA

Virginia Valli anà de comprar l'altre dia i veié com una clienta tenia damunt el taulell, davant seu, quasi tot l'establiment.

—Realment — deia — no sé què comprar; voldria donar una sorpresa al meu marit el dia del seu sant.

—Per què — suggerí l'exhauste dependient — si és així, no s'amaga darrera una cabina i no hi fa: "Hun!"?

CARACTERS OPOSATS

Primer extra. — Sempre són els més feliços els matrimonis de caràcter oposat.

Segon extra. — Ja ho sé; és per això que cerco una xicota que tingui diners.

trets ni de les patacades que parlarem, i amb tot, parlarem de les pistoles, ja que volem parlar del senyor Two-Gun Bill Junior, o sigui el senyor Dues-Pistoles Bill jove, fill de William S. Hart, al qual el propassat Nadal aquest regalà les primeres pistoles, "perquè s'hi vagi acostumant".

Quan aquestes homonies de l'Oest, d'un metre vintanta tres d'alt, parla del seu fill, entrem-neix al que l'escolla. Els seus ulls espurnegen quan hom pronuncia el nom del menut Bill i la seva veu es fa tremolosa quan parla d'aquest nan que encara no té tres anys, però que si no reconeix el seu pare li riu i barboteja.

"Oh, Deu, com estimo aquestes criatures!" — diu William. — I quan parla així no us el poden pas representar com l'home que en les pel·lícules es passeja per la taverna amb una pistola a cada mà, disparant més de pressa que cap altre. No hi ha pistola que l'espanti, i aquesta criatura el fa plorar.

"Cada cop que veig el noi, no hi puc fer més; se'm trenca el cor. No em coneix, sabem, perquè no tinc ocasió de veure'l sovint. Només fa ganyotes i barboteja i es fa amic; però és perquè ell és un petit bufó que fa tot això; no pas perquè jo soc el seu pare. Es el nen més

NOTES DE SOCIETAT

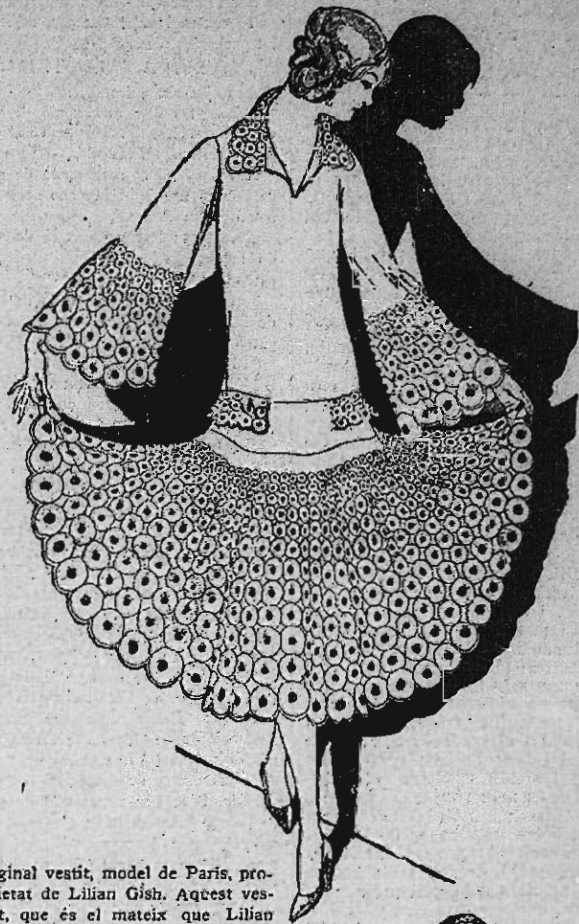
—Crec que és molt rica...
—Uff! És filla d'un milionari.
—O de tres!

—Impertinent! Jo, una senyora de certa edat?
—S'equivoca completament; la meua edat mai no h' estat certall!

—M... jo — què vol dir? — Molt tímida: necessito almenys vuit dies de tracte per dir-li a un jove el nom del porc...

LA MODA EN BLANC I NEGRE

Norma Shearer revela els dos meravellosos secrets del seu bell cutis

Original vestit, model de París, propietat de Lilian Gish. Aquest vestit, que és el mateix que Lilian portava en la fotografia que publicàrem la setmana passada — Lilian i no Dorothy, com tothom segurament llegí, encara que aparegués Dorothy i no Lilian, per un fraternal error —. És de crespó de Xina blanc, amb els pics brodats vermells. També es pot combinar amb els pics blaus o negres, com també el vestit negre amb els pics blancs, o bé beige amb els pics marró.

Es un vestit les línies del qual convenen igualment a la joveceta de catorze anys com a la dona de quaranta.

pel·lícules, car les considera com aventures reals.

"Cal posar atenció en tots els detalls d'una pel·lícula, i és per això que vull fer les pel·lícules a la meua manera. Conec l'Oest, les seves maneres i els seus costums, i vull que les meves pel·lícules siguin com cal. Això fa que els meus arguments semblin reals, i això és pel que crec que teneu èxit sempre." Naturalment, és per això també que no es presenta en drames de societat, i per això que ha regalat les dues pistoles a Two Gun Bill.

LA METRO GOLDWIN

Hem rebut una magnífica col·lecció de fotografies en gran format de la pel·lícula d'aquesta marca, amb Alice Terry i Lewis Stone, "Confessions d'una reina", tret de la coneguda novel·la d'Alfons Daudet "Les Rois en exil".

Es vestits poden fer una dona; però la manca d'ells fan una banysta.

Per APA

Totes les reynes van plenes de receptes millors, naturalment les usas que les altres, per conservar i fins per adquirir l'esclat de la pell — al last! — tan efímer i tan artificial. Consulteu amb les vostres amigues, i cada una té el seu procediment, que us confessorà, en demanar-vos el vostre, que no li satisfà pas massa plenament. Les perfumeries de productes són plenes de certificats d'artistes en testimoni que tal producte és el millor, i els caps de les nostres amigues són plens de pensar què usaran les artistes del cinema que, damunt la pantalla mostren un cutis tan esplèndid.

Norma Shearer, la bella estrella de la Metro Goldwin, que tothom comença de conèixer, i el cutis de la qual confirma el temps que ha després però no ha pas perdut patinant, font skis i altres exercicis quan viua al Canadà, a Montreal, diu que "el secret d'una pell bonica rau en dues regles rígides que llur fonament. Seguiu aquestes regles, en particular entre estacions, quan la natura fracassa de la pell comença a marcir — és, i no us en haureu de penedir."

Sempre, i especialment quan veieu que la vostra pell no va per bon camí, hi ha dues coses en les quals us heu de fixar: El primer, fer un inventari de la vostra salut general, i després posar atenció especial a les necessitats particulars de la vostra pell.

"Per a mi, la primera cosa és la més important, car, per més que es prengui cura de la pell, si la salut és defectuosa, si la nutrició i circulació de la sang no s'efectuen com cal, la pell perd necessàriament l'esclat de vitalitat que és la seva major bellesa."

"Tothom sap que l'aire pur, l'exercici, l'alimentació sana i un son suficient són la base d'un cutis bonic; mai superat per la pell que per dissimular-ne la manca es prengui amb cosmètics i colorats, i sempre que sigui possible de fer-ho, el millor és prendre una cura de sa-

Un altre gran triomf dels Automòbils

DIATTO

— L'as dels cims —

En la carrera en costa de Moncenisio (Torino) el marquès **DE STERLICH** pilotant un cotxe d'aquesta gran marca italiana millora el record que la mateixa ostentava i es classifica

PRIMER ABSOLUT

COTXES DE TURISME 2 LITRES:

1.er Aymini sobre **DIATTO**
2.º Giudici sobre **DIATTO**

COTXES DE TURISME 3 LITRES:

1.er Bausano sobre **DIATTO**

Agents generals per a Espanya:

OLIVERES I CASACUBERTA
Aragó, 186 (Garatge) — Telèf. 5476 A
Pròxim trasllat al nou local del Passeig de Gràcia, 96

T.S.F.

PROGRAMES PER A AVUI

RADIO BARCELONA: 325 m.
6:00: Cotitzacions oficials de la Borsa de Barcelona.
6:05: El setísim "Radio", tocarà: "Cants sense paraules", Mendelssohn violí i piano; "Serenade", Rachmaninoff; "Selecció anglesa", Tomy; "Marxa xinesa", Lincke.
9:00: Conferència pel senyor Serra Boidó sobre "La meravellosa llegenda de Sant Cristòfol Nao".
9:20: L'orquestra de concerts de Camara, que dirigeix el mestre M. Martí, interpretarà: "La Catedral cap al tard" (impressions), M. Martí; "Simfonia" (per a orquestra de corda a tres veus), J. Pajares; "Maestoso, allegro, moderato, adagio andante, vivo".
9:50: La triple senyoreta Ahamary cantarà: "Jota monegrina", i: "Colombina" (cançó), i: "Preciosilla" (cançó), i.
RADIO CATALANA: 333 metres
A les 7:00 de la tarda: Cotitzacions de la Borsa de Barcelona.
7:05: "L'any dels Termes" (marxa), Sanguinés; "La revolució" (fantasia), Chapi; "Musique de scène", Fauchey; "Addis Abbaba" (marxa), Valls, per l'orquestra.
7:30: Notícies per l'Agència Havas.
7:40: "Rienzi" (obertura), Wagner; "Granada", Albéniz; "Danza macabra", Saint Saens; "L'avià", "minuet", Langer; "Marxa de l'amistat", Sousa, per l'orquestra "Radio Catalana".
8:30: "El cant de la senyera", Millet; "Muntanyes del Canigó" (popular); "Els tres tambors", Lambert; "En Pere Galleri" (popular); Brindis, Mozart, per l'orquestra de la "Radio Catalana", dirigit pel mestre Marcu Mayral.
A les 11:00 del vespre: Audició de sardanes per la cobla "Radio Catalana".
11:30: Programa de ballables per l'orquestra americana "Radio Catalana".
MADRID. — UNION RADIO: 430 metres
De 14:30 a 15:30: "L'hora de sobretaula"; senyals horaris; notícies; música; acudits; anècdotes; cartelles, etc.
De 9:00 a 10:00: Sobretaula nocturna.
22:00: Concert de música russa per Joan del Brezo i Dagmara Reimann (sopran); orquestra de la "Unió Radio". "Rusland and Russland" (obertura), Glinka; "A les estepes de l'Àsia central", Borodine; "Ballables de l'època", Rubinstein; Dagmara Reimann; "Jo sofrirei", Societat Etnogràfica Russa; "Nochebuena", Glinka; "Veniu, amigues meves", Dargomyzsky; "Cant", Moussorgsky; "Romança oriental", Glazounoff; piano: "Nit d'estiu a Madrid", Glinka; "Petite suite de piano", Borodine; l'orquestra: "Antar", Rimsky-Korsakoff; Dagmara Reimann; "Lilab", Rachmaninoff; "No vol estimar-te", Glier; "Pequeña Rusia", Kozupinsky; "Per ché", Kourina; "Urzaia", Lisenko; l'orquestra: "Casse noisette" (suite), Tschalkowsky.
24:00: Tancament de l'estació.
RADIO BILBAO: 415 metres
19:00: Lectura de "Revolució", Orquestra "Amillas" i "Carlton".

TERRASSA
Noces :: Prometgates :: Revetlles
Altres noves
Diumenge passat va celebrar-se en aquesta ciutat el Dia de la Premsa Catòlica, amb el següent programa:
A les vuit del matí tingué lloc a l'església del Sant Esperit una missa de comunió general, i a dos quarts de cinc, en el saló d'actes del Centre Social, va donar una conferència el jove En Francesc Ribelles, el qual desenvolupà un tema apropiat a la diada. Tots els actes es vieren extremadament concorreguts.
De les revetlles celebrades en aquesta ciutat han revestit excepcional importància les celebrades als jardins del Casino del Comerç i del Cercle Egarenc.
A l'església de la Concepció, de Barcelona, han rebut la benedicció matrimonial el jove Josep M. Vilà i Cabanyes i la formosa senyoreta Pilar Humet i Vallès, actuant de testimonis En Josep Enríquez, per ell, i En Josep Humet i Ullés, i En Gaietà Vallès i Pujals, per ella.
Després de la cerimònia, els nombrosos convidats foren obsequiats amb un esplèndid banquet al Magnific Hotel Anglaterra.
Igualment tingueren lloc a la capella de Les Fonts les noves del jove En Francesc Ballber amb Na Rosa Boda. Beneí la unió el reverend P. Adolfe Roger.
Durant la passada setmana tingueren lloc els següents prometgates: Josepa Roumens amb En Joan Cots; Josep Ullés amb Na Rosa Vallhonrat, i Lluís Pascual amb Francisca Tobella.

IGUALADA
Festa de possessió del nou rector-arxiprest :: Sardanes :: La festa dels motoristes :: Altres noves
Tal com anunciàvem, dissabte passat va prendre possessió del càrrec de rector-arxiprest el reverend Francesc Esquerrà, pbr., el qual fins ara havia estat de rector a Sant Fruitós de Bages. Vingueren acompanyar-lo a prendre part en la cerimònia el vicari general de la diòcesi, el nostre compatriota doctor Jau-ne Serra, els canonges doctors Molas, Casadejús i Vilacubias.
A la tarda, les campanes de l'església gran anunciaren la seva arribada, i en el moment de baixar dels automòbils, a la plaça del Bruch, la multitud que empenyava la plaça apedregà fortament les il·lustrades personalitats. Tot seguit féu la seva entrada al temple, acompanyat de les autoritats locals.
Després d'haver seguit tot el temple pel càrrec del Dr. Molas, fent la presentació del nou rector, el qual es dirigí a tot el poble, oferint-li donant les gràcies per l'esplèndida rebuda que se li féu.
Tot seguit es dirigiren a la rectoria, on se serví un esplèndid refec.

MANRESA
La festa del Carme d'enguany.
Exàmens :: Les pluges :: Altres noves l'actualitat
Com indicàvem l'altre dia, enguany la festa del Carme s'ha celebrada amb tota solennitat. Hom diu que cantà l'ofici el prestigiós Orfeó Salentí, que dirigeix mossèn Potelles.
La processó promat vourà acompanyar-se, puix que tant el pendorista, En Joaquim de Bertand, com els cordonsistes, senyors Angel Serra, Melgè, i el reverend doctor Ribó, són persones molt conegudes i ben relacionades en aquesta ciutat.
Els alumnes del Col·legi de Nostra Dona de Montserrat, dirigit pels Germans de les Escoles Cristianes, en els exàmens celebrats a l'Institut de Lloreda han obtingut el següent resultat:
12 matriculats d'honor: 28 excel·lents; 18 notables; 4 aprovats.
No hi hagué cap suspens.
Felicitam els professors i alumnes per tan brillant resultat.
Han persistit les pluges en aquesta ciutat i la seva comarca.
A Manresa l'aigua ha deixat els carrers ben nets i sense aigua que no s'havia vist feia dies.
Per causa de la pluja s'ha ajornat fins al dia 15 del corrent el processó de la Santa Creu, que tots els anys celebra la confraria dels "Tremendos". El pendorista de la qual és el fillador del "Manresa" Marian Homs.
La companyia del Teatre Poliorama de Barcelona, de la qual formen part els actors Portes i Cortés, ha donat unes representacions al Teatre Conservatori.
Feia temps que els manresans no havíem pogut veure teatre amb tanta freqüència, car aquests dies no hem passat cap setmana sense tenir una companyia o altra.
Val a dir que el públic ha correspost omplint sempre el Teatre Conservatori.
Diumenge vinent, el Centre d'Esports Manresa anirà a jugar un partit amistós a Lleida.
L'Orfeó Manresà ha començat els assaigs per al concert de gala de la festa major d'enguany.

CALONGE
De la festa major
Calonge, aquest xamós poble emportant, es prepara per a la seva festa major, que s'acabarà els dies 11, 12 i 13 de l'actual.
Han estat contractades dues orquestres de renom, "La Principa de la Bisbal", al Foment Agrícola Industrial, i "La Principal de Pedreria" al Casino Obrer "La Fraternidad". La cançonetista Pepeta Iris actuarà al local del Foment; La part religiosa i el cant està encomanada al prestigiós Orfeó Llevantí, que estrenarà una missa, juntament amb altres cançons de gran popularitat i bon gust. Adornaran els espais pàis de totes dues societats dos ensembles de primer ordre.
Cada dia a la tarda hi haurà un repertori de sardanes per dansar a la plaça de la Vila.

LA FESTA DE SANT CRISTOFOR
L'any passat, malgrat haver-se suspès l'aplicació autonòmica a Montalegre, que acostumava a celebrar-se el diumenge següent a la diada de Sant Cristòfor, van ésser nombroses les famílies barcelonines que acudiren amb llurs autors a tan pintoresc indret, on el Sant Patró dels

MANLEU
Funerals :: Regidor que dimiteix :: La bascula pública :: Esportistes :: Diversos
Operacions realitzades per la Sucursal a Calçada de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvi durant el mes de juny:
Llibres noves, 25; llibres cancel·lats, 3; Nombre de cobraments, 83; id. de pagaments, 88; Imposicions, 112.831,70 pessetes; reintegres, pessetes, 84.252,50.
Ròsses a favor d'imposicions, pessetes 28.252,50.
En sufragi de l'ànima del conegut industrial N'Andreu Costa i Pa-

ges, se celebraren divendres passat uns solenns funerals, als quals assistí nombrosa concurrència, posant-se així de manifest les simpaties que gaudia el finat.
El conegut mestre En Joan Parada presenta irrevocablement i de paraula en sessió municipal la dimissió del càrrec de regidor.
Ja era hora que el nostre Ajuntament comencés de fer obres en bé de la població. Actualment està instal·lant una bascula pública, just a l'angle de la Plaça Bernardí, lloc molt concorregut, per quin motiu els manlleuencs en protesten.
Tanmateix sempre n'hi ha que res els està bé, però ara la protesta és tan general, i es va exterioritzant de tal manera, que ens sembla que serà el salt mortal del senyor Alcalde.

VALENCIA
Sobre el teatre :: Les estrenes del Modern :: El "Cançonero musical valencian" :: Albert Thomas
Un nou emprèstit
Artur Peruchó, jove escriptor, dissenyà dijous a la Cooperativa "La Artesana" sobre la missió social del teatre. En demostració de la seva tesi Peruchó s'abocà de ple al teatre de Catalunya, d'on volgué treure, ultrà una conclusió acordada amb l'enunciat del tema, imperatius ineludibles per als valencians. Sense entrebanc de cap mena, cosa sortosa des que el Directori ens governa, anà explicant simultàniament el renaixement literari i polític de Catalunya, remarcant els principals factors, entre els quals inclou, naturalment, el teatre. Peruchó no es limità a situar degudament els autors catalans, sinó que a més llegí fragments d'obres de Soler i Guimerà, les cançons del "Ferrer de Tall" i de "L'Ànima és meua". Totes dues cançons foren aplaudides llargament. Parla dels autors més moderns del teatre català, exaltant com cal les preocupacions d'Adrià Gual. Finalment, Artur Peruchó se situà davant de l'escenari valencian, inventant les nostres nombroses omissions, citant les barroques lamentables en què canem constantment, blasfemant sense debilitat les causes i cridant a la joventut perquè complexi els seus deures d'homes i de valencians, sobrepassant-se a aquest corrent. No obstant les inevitables restriccions, la conferència assolí la suficient claredat en els conceptes enunciat.

El Modern és un nou teatre obert als autors valencians. Abans sols existia el saló Novetats, on per exigències de diversa fàula, les representacions s'havien d'ajustar a un marc esquifit i havien de tenir un caràcter en consonància amb el gust més relaxat que hom es paguà imaginar. Així s'explica que s'hagués arribat a considerar com un títol no gaire fàcil i la inclusió en la llista d'autors que nodrien d'obretes efímeres la vida d'aquest teatre.
Diverses provatures han donat per resultat l'obertura del Modern al teatre valencian, amb un criteri més artístic, per contrast amb el que presidia la vida del Novetats. Els autors poden deixar lliure la inspiració, arribant als dos o tres actes, a les complicacions de canvis de decorat i d'augment de personatges. Les condicions forçoses del Novetats hom no les ha de patir en aquest nou teatre.
No es pot dir que s'ha aconseguit salvar-ho tot d'una, però almenys s'estenen obres una mica més correctes d'enguany i de més elevada aspiració. En poc temps hem vist algunes estrenes, els autors de les quals sens dubte reaccionaven contra el tipus de teatre valencian característic. Els senyors Thous Llorens, Buil, Mifiana i Mari Blasco han fet provatures. Aduch Rosinyol, de la mà de López Chavarri, s'ha aparegut a l'escena del Modern. Es quasi segur que en el que resta de temporada s'estrenaran encara més obres i que es podrà seguir endavant després de l'estiu. El públic autoritzà pensar d'aquesta manera optimista.

El mestre Palau és un músic jove en el qual es té alguna confiança. Segons hem sabut, acaba d'editar un llibre folk-lòric que titula "El cançonero musical valencian". Aquest recull d'En Palau ha estat avaluat de la manera més cordial i encomiat. En comptes de les sarsueles, Palau s'ha lliurat a aquesta tasca, evidentment molt més improductiva que l'altra. Ha corregut pobles, ha baxat aquí i allà, fins aplegar les danses i cançons que hi figuren. Així com no sortia l'editor de l'obra, Palau havia d'esser estimulat a continuar les seves recerques, les quals esdevindrien verament fructíferes, donades les exaltants qualitats de cançons i d'obres intel·ligent que arreu li atorguen.

ESTALVIAREU TEMPS I DINERS
amprant
Cafè amb llet
condensada
"EL PAGES"
170 Ptes. pot
A PASTA PER A AFATAR NIX
ha estat elaborada pensant no sols en que ha de suavitzar el pel per a fer-lo talleable sense gran esforç, sinó pensant també en què curi l'epidermis de tota irritació, grans, rojors, etc.

La Pasta NIX és, doncs, un factor precís per a l'operació d'afatar-se i al mateix temps un producte d'higiene per a la pell.
Usant la Pasta NIX s'eviten tots els perills de contagi, no sols per la naturalesa de la Pasta en si, sinó també per que s'eliminen sabons, brotxes, vasos i tota mena d'objectes porta-microbis.
Usant la Pasta NIX simplificarà l'operació d'afatar-se, hi emprarà tres o quatre minuts, no sentirà després cap irritació ni molèstia a la pell i, si la tenia abans d'afatar-se, li desapareixerà, perquè, cal no oblidar-ho, LA PASTA NIX ES, ABANS DE TÓ, UN PRODUCTE PER A L'EPIDERMIS.

DEMANI-HO EN DROGUERIES, PERFUMERIES, ETC. AL PREU DE 2'50 PESSETES TUB

MENSTRUOL
Arregla menstruacions difícils
Flascó 5 ptes. - Farmàcia PARADELL - Comte Asalto, 28
ELS OUBERTS MES ESPLÈNDIDS I ECONÒMICS SON ELS QUE SERVEIX
L'HOTEL DEL CARME
JERUSALEM 11 (entre Carme i Plaça de la Boqueria)
A 3,4 i 5 pessetes
AJUNTAMENTS EN TIUETS: ESPANOLS MENJADORS A PIANTA BONA

legura d'una comèdia per aficionats de la Societat de Bones Lectures.
20:00: Senyals horaris; conferència esportiva pel senyor Pina (111); "Maruxa" (cançó del golondron), pel bariton senyor Alcoria, Vives; informació de proveïments i esportador.
20:30: Conferència sensiblista pel senyor Radet; "Gigantes i cabezudos" (la carta), per la sopran senyoreta Salus Elguea, acompanyada al piano per la senyoreta Cèlia P. Aragoitia, Caballero.
RADIO PARIS: 1.750 metres
12:30: Concert: "Una excursió a Bretanya".
13:45: Notícies de Premsa.
15:50: Notícies comercials.
16:30: Notícies de Borsa.
20:15: Comunicat teatral per Radio Scenic.
20:30: Notícies de Borsa.
20:45: Concert organitzat per la Societat Radio Arts et Pensées.
22:30: Tancament de l'estació.
LONDRES: 365 metres
13:00: Senyals de Greenwich.
15:15: Transmissió a les escoles.
17:00: Música de cant.
19:00: Senyals horaris de Big Ben.
19:40: Comèdia musical: "The and Now" i l'orquestra de l'estació.
22:30: Notícies.
23:00: Tancament de l'estació.
ROMA: 425 metres
De les 13:00 a les 14:00: Eventual comunicació governativa.
17:30: Notícies Stefani i Borsa.
17:40: Jazz-band de l'Alberg de Rússia.
19:00: Senyals horaris de Big Ben.
20:00: Concert vocal i instrumental.
20:15: Cors i orquestra de l'estació.
21:15: Fantasia "Radio".
22:00: Senyals de Greenwich.
22:10: Notícies esportives.
22:30: L'Orfeó Savoy i l'orquestra "Savoy Havana".
24:00: Tancament de l'estació.

ESTALVIAREU TEMPS I DINERS
amprant
Cafè amb llet
condensada
"EL PAGES"
170 Ptes. pot
A PASTA PER A AFATAR NIX
ha estat elaborada pensant no sols en que ha de suavitzar el pel per a fer-lo talleable sense gran esforç, sinó pensant també en què curi l'epidermis de tota irritació, grans, rojors, etc.

La Pasta NIX és, doncs, un factor precís per a l'operació d'afatar-se i al mateix temps un producte d'higiene per a la pell.
Usant la Pasta NIX s'eviten tots els perills de contagi, no sols per la naturalesa de la Pasta en si, sinó també per que s'eliminen sabons, brotxes, vasos i tota mena d'objectes porta-microbis.
Usant la Pasta NIX simplificarà l'operació d'afatar-se, hi emprarà tres o quatre minuts, no sentirà després cap irritació ni molèstia a la pell i, si la tenia abans d'afatar-se, li desapareixerà, perquè, cal no oblidar-ho, LA PASTA NIX ES, ABANS DE TÓ, UN PRODUCTE PER A L'EPIDERMIS.

DEMANI-HO EN DROGUERIES, PERFUMERIES, ETC. AL PREU DE 2'50 PESSETES TUB

MENSTRUOL
Arregla menstruacions difícils
Flascó 5 ptes. - Farmàcia PARADELL - Comte Asalto, 28
ELS OUBERTS MES ESPLÈNDIDS I ECONÒMICS SON ELS QUE SERVEIX
L'HOTEL DEL CARME
JERUSALEM 11 (entre Carme i Plaça de la Boqueria)
A 3,4 i 5 pessetes
AJUNTAMENTS EN TIUETS: ESPANOLS MENJADORS A PIANTA BONA

DEMA, DISSABTE, DIA 11 COMENÇA
la ja tradicional Liquidació, com a fi de Temporada, de Llanes Sedes Fantasies cotó
- i -
Confeccions
de les més excel·lents qualitats a Preus reduïdíssims

LA INNOVACION
Casa central: Portaferrissa, 9
Sucursal núm. 1: Salmerón, 21
Sucursal n.º 2: Portal de l'Angel, 10

MOVIMENT MARÍTIM
SOLER I TORRA G. BANQUERS
VAIXELLS ENTRATS
Vapor espanyol "J. J. Sister", amb càrrega general, de València. Amarrat al moll d'Espanya.
Vapor espanyol "Teide", amb càrrega general, de Cádiz. Amarrat al moll d'Espanya.
Vapor espanyol "Tambre", amb càrrega general, de La Corunya. Amarrat al moll d'Espanya.
Vapor espanyol "Delfin", amb càrrega general, de Elvissa. Amarrat al moll de Muralla. Consignatari, Companyia Transmediterrània.
Vapor espanyol "Ramón R.", amb càrrega general, de Màlaga i escales. Amarrat al moll d'Espanya. Consignatari, Fill de Ramón A. Ramos.
Vapor espanyol "Menhir", amb càrrega general, d'Adra. Consignatari, Companyia Vasco-Valenciana.
Vapor espanyol "Enriqueta R.", amb càrrega general, de Sant Felu. Amarrat al moll d'Espanya. Consignatari, Fill de Ramón A. Ramos.
Vapor danès "Joahne", amb fusta, de Sundvall. Amarrat al moll de Ponent. Consignatari, Condeminas.
Vapor belga "Espanne", amb càrrega general, de Màlaga. Amarrat al moll de Ponent. N. Consignatari, Mac Azdren.
VAIXELLS DESPARTATS
Vapor espanyol "Manuel Calvo", amb càrrega general, cap a Valparaíso.
Vapor espanyol "J. J. Sister", amb càrrega general, cap a València.
Vapor italià "Rossini", amb càrrega general, cap a Gènova.
Vapor espanyol "Mallorca", amb càrrega general, cap a Palma.
Vapor espanyol "Teide", amb càrrega general, cap a Les Palmes.
Vapor alemany "Vosta", amb càrrega general, cap a Tarragona.
Vapor espanyol "Sanlago López", amb càrrega general, cap a Avilés.
Català: LA PUBLICITAT és el teu diari
Pastilles Laxants Frals

RITILETS
Francescos, 32,40 per 100
Anglejos, 33,47 pessetes.
Italians, 35,50 per 100.
Belgues, 32 per 100.
Sissos, 133,75 per 100.
Portuguesos, 0,33 pessetes.
Alemanys, 1,63 pessetes.
Austriacs, 0,96 pessetes.
Txecoslovàquia, 20,30.
Holandesos, 2,75 pessetes.
Grècia, 10,90 per 100.
Suècia, 1,84 pessetes.
Noruega, 1,22 pessetes.
Dinamarca, 1,38 pessetes.
Finlàndia, 1,66.
Romania, 3,10 per 100.
Bulgària, 4,65.
Turquia, 3,40 pessetes.
Estats Units, 6,88 pessetes.
Canadà, 6,73 pessetes.
Argentin, 2,76 pessetes.
Uruguais, 6,68 pessetes.
Xilens, 0,71 pessetes.
Brasilers, 0,71 pessetes.
Boliviens, 2,25 pessetes.
Colombians, 0.
Peruans, 2,75 pessetes.
Paraguais, 0,75 pessetes.
Venezuela, 1,15 pessetes.
Japonesos, 2,05 pessetes.
Algerins, 32 per 100.
Egipte, 33,50 pessetes.
Filipines, 3 pessetes.
OR
Alfons, 132 per 100.
Unes, 131 per 100.
4 i 2 duros, 131 per 100.
1 duro, 131 per 100.
Isabel, 132 per 100.
Francs, 131 per 100.
Lliures, 33,25 pessetes.
Dòlars, 6,80 pessetes.
Cubà, 6,75 pessetes.
Mèxic nou, 133 per 100.
Venezuela, 130 per 100.
Marcs, 162 per 100.

250 MITJONS Molfort's

Màxima
qualitat per

250

ELS ESPECTACLES

TEATRES

TEATRE TIVOLI

GRANDIOSA COMPANYIA
D'OPERA ITALIANA

Director artístic: E. Pieri
Mestre director i concen-
rador: Antoni Capdevila

DISSABTE, DIA 11, NIT
ESDEVENIMENT ARTÍSTIC
Homenatge a la memòria
del malaguanat mestre
TOMAS BRETON
La grandiosa obra del cital
mestre

LA DOLORES

pels eminents cantants
EMILIA IGLESIAS
HIPOLIT LAZARO
RICARD FUSTE
PAU GORGE
Grandiosa presentació
Es despatxa a comptaduria
i al despatx de venda de
la Plaça de Catalunya, 9.
Centre de Localitats

TEATRE NOVELTATS

Companyia edmeo-dramà-
tica

ALBA-BONAFA

Avui, divendres, tarda,
en matinée econòmica, la
comèdia en 3 actes

LA PLUMA VERDE

Nit:

EL JURAMENTO DE LA
PRIMOROSA

Es despatxa a comptaduria

TEATRE COMIC

Companyia Internacional de
revistes. — Direcció artística:
Manuel Sugranyes

Avui, divendres, nit, a les deu,
78 representacions de l'èxitàs

KISS-ME

Superspectacle-Revue, en 42
quadros, d'Amichatis, Sugra-
nyes i Clarà. Hi prenen part
410 artistes internacionals, 410
Les grans vedettes
Zoiga et Genia, Lydia Francis,
A. Palau, Ponneti, Baldomeri,
The Many, Empar Albricio, J.
Serra, J. Sierra,

3,600 luxoses "toilettes", 4,600
de Max Weldy
22 magnífiques decoracions, 32
Novelty Cameleon Spectacle

Nous trucs
Originals efectes de llum
Preus populars: Butaques a 5
pessetes; selens numerats
a dues pessetes (impos-
tos inolosos)

Demà, dissabte, matinée a
dos quarts de cinc, i nit, a les
deu:

KISS-ME

COLISEU POMPEIA

Tf. 272.72. 8 i 10. Tel. 272.72

Avui, divendres, nit, a les
deu: Estrena a Espanya de la
comèdia en 3 actes, de Grego-
ri Martínez Sierra,

LA HIJA DE TODOS

Demà, dissabte, tarda, a
un quart de cinc, i nit, a les
deu: Segona i tercera represen-
tacions de la grandiosa obra en
1-protég i 3 actes La hija de
todos.

PREUS ECONOMICS
Butaques a 2'50 i a 2 pessetes

Aristocràtic Saló Kursaal

El predilecte de les famílies distingides—Orquestrina Suñer

Avui, divendres: Moda selecta. Magnífic i esplèndid progra-
ma. Gran èxit de la interessant pel·lícula EL GRAN TRA-
GIC, pel gran artista Jack Holt; EL CICLISTA, de gran
broma, i èxit sorollós de la grandiosa i emocionant obra
EL COR PERVERS, superba creació per la bellíssima es-
trela americana Betty Blythe.

Teatre Barcelona

Companyia Díaz-Artigas
dirigida per

Manuel DIAZ DE LA HAZA

Avui, divendres, nit, a
un quart d'onze: Grandios
èxitàs de la comèdia en
tres actes, de S. i J. Alva-
rez Quintero, escrita ex-
pressament per a PEPETA
DIAZ ARTIGAS,

LA BODA DE QUINTA
FLORES

Demà, dissabte, tarda:
Mañana de San Juan i
Nadie sabe lo que quiere.
Nit: La boda de Quinta
Flores.

ELDORADO

COLISEU DE VARIETATS

Avui, divendres, tarda, a
les cinc, gran matinée: Ex-
traordinària funció dedica-
da a la GERMANDAT DE
SANT CRISTOFOR (xofers
de Barcelona)

Nit, a les deu: Formosos
programes. Notables pel·
lícules. Grans atraccions.

Mazzolas, gimnastes

Anders, malabarista

EXIT de la gentil ballarina

PAQUITA REIXACH

TOMMY WOOD

ballarí original

Triomf de les varietats de

la bella tiplo còmica

ENRIQUETA SERRANO

Exit esclatant i rotund dels

LILLIPUTENS RUSSOS

la més original i artística

atracció del món, la qual

interpretarà les seves grans

atraccions Brigadier ale-
gre i Soldaditos de madera,

oferint demés al públic, el

ja popular ANDRE RA-

TOUCHEFF, algunes grans

sorpreses de les presenta-

des en la funció del seu

benefici. Gran èxit del no-

table tenor Ricard C. Lara.

EXIT immens de la simpà-

tica cançonetista

EMILIA DOMINGO

Dissabte i diumenge

últimes funcions de la tem-

porada: Comiat de la fa-

mosa "troupe"

LILLIPUTENS RUSSOS

Dilluns vinent: Debut de la

Companyia del Teatre de la

Comedia de Madrid, en la

qual figura el popularíssim

primer actor Casimir Ortas.

:- CINEMES :-

Gran Teatre Comtal i

ran Cinema Bohèmia

Avui, divendres, tarda i nit, pro-
grames colossals. Cine èxit! La
comèdia Els vaquers; el popular
Noticari Fox; el cinèdrama L'a-
postata; primera jornada de la
grandiosa pel·lícula El sane-
se reialme, i la divertida pel·lícula
En Ricardet de un as, per l'irre-
pud Ricard Talmadge

Monumental - Pedró

Walkyria

Avui, divendres, èxit: El noi, re-
presa, pels populars Charlot,
Jackie Coogan; Un tresor inesti-
mable; Mater Dolorosa; Mary val
una mina; Actualitat Universal.

Diumenge, nit, estrenes: El cami-
de ferro, i l'II episodi, per Wil-
liam Duncan; El solitari, per Jack
Holt

Diana - Argentina

Excelsior

Avui, divendres: El rei sen-
se reialme, primera, En Ricar-
det és un "as", L'apostata, Els
vaquers, Noticari Fox, núme-
ro 26.

Teatres Triomf i Marina

i Cinema Nou

Avui, divendres: Les sorpre-
ses del Kodak, El corriol de la
innocència, Així és París, El
que volen les dones, Domant
cors.

Cinema Princesa

Via Laletana, número 14

Telèfon 1371 A

L'únic local on es frueix

de bona temperatura. Avui, di-

vendres, grandios programa:

Severia campió de boxa, còmi-
ca, en dues parts; la grandiosa

superproducció d'interessant

argument Kean, pels celebres

artistes Ivan Mauskinski, Natà-

lia Kovanko i Nicolau Colina;

Domant cors, magnífica cinte

interpretada per l'artista Tom

Mix; Sonnis d'amor, per emi-

nants artistes. — Diumenge,

nit, dues magnífiques estrenes.

COLISEUM

AVUI, DIVENDRES,

Represa de

EL SERQENT O'MALLY

per William S. Hart

UN HOME D'IDEES

per Charles Ray, i

SABATES ECONOMIQUES

còmica, per Lloyd Hamilton

PATHE CINEMA

Orquestrina LIZCANO

(El saló més fresc de Bar-
celona)

Avui, divendres. Tempora-

da de grans repeses. Preu

únic, 60 cèntims.

L'ONOLE PAOENCIA

per Tom Mix, i la comèdia

L'OMBRA DE LA

MESQUITA

:- ESPORTS :-

Camp Europa

Diumenge, 12 juliol

Comiat de l'Equip Olímpic

CLUB NACIONAL DE FUTBOL

contra

C. D. EUROPA

(primers equips complets)

:- DIVERSOS :-

TURÓ-PARK

Magnífics jardins oberts tar-
da i nit. Noves, emocionants i
esplèndides atraccions.

Avui, divendres, GRAN MO-
DA, sota el patronatge de
l'Excm. senyora de Barrera, a
favor del MUTILAT D'AFRICA.
Funcionaran amb caràcter ex-
traordinari totes les atraccions.
Carreres de cintes a la pista del
wittching-waves. Focs arti-
ficials a la gran plaça de festes.
Nit:

ELDID
l'home que desafia la mort.
Demà, dissabte, i diumen-
ge, ÚLTIMS EXHIBICIONS
del famós

ELDID
Cafè-restaurant a càrrec
d'en Carbó

P A R C

Cada nit, agradós cinema.
Avui, La tomba India (Mia
May). Orquestrina Ameri-
cana. Cafè-restaurant Car-
bó. Entrada de passeig: 0'30

PATHE-PLATJA

(Banyes de Sant Sebastià)

El lloc més fresc

de Barcelona

AVUI, I CADA NIT

Escollit programa de pel·
lícules. Notable orques-

trina CONSTANS.

Servei de "Golondrinas"

Restaurant i Bar

NEUROKARDIN

Meravellós en els casos
d'Atònia del tub digestiu.
En els casos de Cistitis, de
Nefritis i ronyó esclerorós,
no té rival. El malalt ex-
perimenta de seguida una
sensació d'aurora o benes-
tar, augmentant poderosa-
ment el seu dalt. Venda:
Centres d'Esportistes. Dema-
neu opuscles. Agents gene-
rals per a Espanya: R. Mas-
só i Cia. — Barcelona.

RIGALT, BUBBENY I Cia.

Vidrieres d'art i Esmaillats al foc so-
bre vidre i cristall: Vidres i cris-
talls plans i corbats i Baldoses, bal-
doses, gravats, biselats i murals
de ceràmica, etc., entre d'altres i decoracions
BARCELONA
TELÈFON 2012 A

MAGATZEMS

per llogar al carrer Gasò-
metre (Avinguda d'Ibària.
Secció Marítima del Parc).
Dipòsit franc consums Raó:
Gasòmetre, 4.

CAPSES DE LUXE

per a casaments i batelgs
Antiga Casa BARGUES
33 - Sant Pau - 33

LA PUDA DE BANYOLES

Aigües indicadíssimes per a litiasi renal, goia i pruija vulva

Respecte a la pruija vulvar, el metge Director, entre altres coses, diu: "He pogut anota-
algunes curacions que verament m'han sorprès, i que han deixat meravellats els malalts
fins els metges que desconfien de l'èxit hidroteràpic."

MAGATZEMS

"LAS ESTRELLAS"

155 - ROCAFORT - 155

DES D'AVUI, SALDEM

GRANS PARTIDES DE

Camises per a senyor : Mitges i
mitjons de seda : Corbates : Sa-
bates : Gèneres de punt : Espar-
denyes : Elàstics : Lligacames
Extractes : Polvos d'arroç : Colls
de piqué : Confeccions en blanc i
altres diversos articles d'ocasió

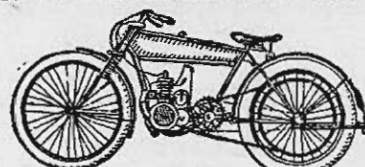
GRAN GANGA PER A REVENEDORS

A MONTSERRAT EN AUTOMOBIL

DES DE BARCELONA

*Servei diari a partir del dia 12 de l'actual. Sortida a les
vuit del matí de la Plaça de la Universitat. Passatge, 8 ptes.
Anar i tornar al mateix dia, 12 ptes. — Despatx: Rambla de
Catalunya, núm. 52, pral. — Tel. 2200 A.

SI VOLEU LABORAR PER A VOSALTRES MATEIXOS, PROTEGIU EN TOT LA INDUSTRIA NACIONAL

Motocicletes SALVADOR

De 1 i 4 i 2 3 4 HP. - Casa Constructora - Regent. 72

CABELLS BLANCs

Els cabells blancs, generalment,
no predisposen favorablement. Deve-
gades, el tenir cabells blancs imposi-
bilita de trobar una col·locació. Enca-
ra és pitjor la situació que aquest mal
crea a la dona, que la fa aparèixer
com a vella i que pot dependre la
seva felicitat conjugal de l'aparició
precoç de cabells blancs.

No hi ha més remei que tenir-se-
i al 's'enyey amb Aigua d'Horline
ningú ho coneixerà, ni 's' de la seva
família.

L'Aigua d'Horline és una tintura científica i progressiva
que li donarà el seu antic matís de cabells. Vosè mateix podrà
aplicar-se-la en alguns minuts. És absolutament inofensiva i
no s'exposa al perill d'altres tintures. No li tancarà la roba ni 'l
cutis, ni fa cap mala olor. Li farà desaparèixer la caspa, escep-
titzarà 'l seu cabell, el fortificarà, evitarà llur calçada, esli-
mularà llur creixença i 'l auavitzarà i rigarà.

De venda a tot arreu, a 6 ptes. la caixa

AIGUA d'HORLINE

Dipòsit general:

Establiments DALMAU OLIVERES, S. A.

Passeig de la Indústria, 14. - BARCELONA

PRODUCTES HORLINE:

AIGUA d'HORLINE (tintura progressiva per als cabells blancs): 6. - DEPI-
LATORI (cel·lulosa i inofensiva): 6. - POLVOS molt adherents: 2'50. - CREMA (evita
les arugues): 2'50. - AIGUA DENTÍFICA (en comprimita efervescent): 5. -
SANTOL MONTREY (saga mineral per als banyes de peus): 5'50. - SANIBEL
focoprimita al bay-rum per a regenerar el cabell): 5'50.

DEMANEU-LA A TOT ARRE

AIGUA OXIGENADA

neutra medicinal

VOLCAN

Excel·lent per a les

Caigudes

Cops

Ferides

Contusions

Lesions, etc

Es ven a les principals farmàcies

Drogueries i Centres d'especifics

INSISTIU EN QUE SE US

SE-SERVEIXI LA MARCA -

VOLCAN

***

DIPOSITARIS:

J. URIACH & C.

Bruich, 49, - BARCELONA

LLANA MINERAL

el més eficaç i el més

barat de tots els aillants

coneguts

per a fred, calor, soroll.

Essent inorgànic és

imputrescible, i infla-

mable.

De gran utilitat per

a cambres frigorífiques,

instal·lacions de vapor,

sales de concerts, hos-

pitals, etc.

Demanu mostres gra-